

L'ombra de Saddam podria ser allargada

El desafiament islàmic

Just un any després de la guerra del Golf l'islamisme és motiu d'una nova polèmica: l'anul·lació de les eleccions a Algèria ha deixat clara la seua força. ¿És una força que ve de fa un any? Fa un any

de la guerra del Golf. I ara descobrim algunes coses que no sabíem. Per exemple que, en les últimes hores de la guerra, els Estats Units van provar de matar Saddam Hussein amb dues bombes fabricades especialment per a ell. O que la raó per a involucrar l'ONU en el conflicte fou d'ordre intern: saltar-se el congrés, on el partit demòcrata pensava plantar cara a Bush. O, encara i molt més a prop, que el portavions espanyol Príncipe de Asturias va estar durant tot el conflicte vigilant el nord d'Àfrica, principalment Algèria i Líbia. Un any després de la guerra Algèria torna a estar en el punt de mira.

La ideologia panarabista del Front d'Alliberament Nacional algerià el va portar a alinear-se políticament amb l'Iraq. No d'una manera esbojarrada, però. Les pregàries del divendres a les mesquites, sobretot les de la gran mesquita de Kuba, a la capital, esdevenien setmanalment mítings d'afirmació islamista amb crides abrindades a defensar Bagdad i a ajudar Hussein en la reconquesta d'A-Quds, és a dir Jerusalem. El govern, laic, del FLN s'ho mirava amb un doble sentit:

Les conseqüències de la guerra del Golf poden potenciar encara més l'integrisme islàmic.

a efectes exteriors no hi havia cap dificultat, amb vista a l'interior resultava preocupant.

A efectes exteriors no hi havia cap dificultat perquè el suport a Saddam Hussein entrava dins la lògica internacional dissenyada pel govern d'Alger. Havien resistit les pressions per a incorporar-se a la coalició, en la qual finalment havien entrat marroquins i egipcis. La forta pressió popular en favor de l'Iraq en aquests països i l'amenaça que plantejava als seus governs els va convèncer que havien fet bé mantenint-se'n al marge. No volien mullar-se de totes totes amb Saddam i per això una certa mobilització popular ja es anava bé perquè compensava el seu escàs entusiasme. En canvi, els preocupava l'augment de la influència integrista, més

evident cada dia que passava i que trobava un reforç notable en la popularitat de Saddam. Presentada la guerra com es va presentar, és a dir com un enfrontament entre occident i l'islam, la batalla forta l'havien de plantejar els islamistes. I ho van fer. Un any després, Saddam pot haver perdut la guerra però a Algèria han guanyat la partida.

¿Té alguna cosa a veure aquesta onada d'islamisme amb la guerra del Golf? No tot s'explica per aquest cantó, però no hi ha dubte que la guerra del golf hi ha contribuït força. A Algèria i en altres països. La guerra posà contra la paret molts àrabs que van creure, a despit de la posició oficial de governs com l'egipci o el saudita, que aquella era una agressió contra la seua manera d'entendre la vida. Acabada la guerra han vist, a més, que els arguments d'occident no eren gens consistents: no hi ha democràcia a Kuwait i Saddam mana a Bagdad. ¿No havien fet la guerra per això? Les darreres revelacions podrien acabar d'encendre les flames de la irritació, si s'arriba a confirmar que, per exemple, els americans van enganyar el monarca saudita i li van amagar que els iraquians s'estaven retirant de Kuwait per a desencadenar la guerra. Les ferides encara estan obertes i encara poden sagnar.

Vicent Partal

ARXIU